

Motion till riksdagen 2024/25:1071

av **Gudrun Brunegård och Mathias Bengtsson (båda KD)**

Utredning om älvdalskans status som språk för ett framtida erkännande som landsdelsspråk

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i enlighet med Europarådets ministerråds rekommendation initiera en oberoende granskning gällande älvdalskans ställning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att redovisa vilka åtgärder som bör vidtas för att skydda älvdalskans överlevnad och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inleda en översyn av den nu gällande minoritetslagen respektive språklagen, i syfte att möjliggöra en lagstiftning där älvdalskan skulle kunna erkännas som ett så kallat landsdelsspråk utan att för den delen nödvändigtvis få del av allt som innefattas i minoritetslagstiftningen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

De nationella minoritetsspråken är ”officiellt erkända språk som av hävd talats i ett visst land”. Definitionen utgår från kriterier som formulerats i Europarådets konvention om

landsdels- och minoritetsspråk, Minoritetsspråkskonventionen. Den ratificerades av fem EU-länder 1998 och av Sverige år 2000.

Europarådet skyddar de europeiska minoritetsspråken. Ett språk får officiell ställning som minoritetsspråk i och med att ett land ratificerar Europarådets minoritetsspråkskonvention för språket. Europarådet övervakar sedan att konventionen följs.

Sverige har idag fem nationella minoritetsspråk: finska, samiska, meänkieli (tornedalsfinska), jiddisch och romani chib. För att kvalificeras som nationellt minoritetsspråk behöver två villkor uppfyllas. För det första ska den språkliga varieteten skilja sig avsevärt från landets huvudspråk. För det andra ska språket ha talats kontinuerligt i Sverige i minst tre generationer eller ungefär hundra år. I praktiken finns också ett tredje villkor, nämligen att språkets talare själva önskar att språket ska få ställning som nationellt minoritetsspråk.

Älvdalska har talats åtminstone sedan 1300-talet som en del av ovansiljandsdalska. Redan från 1600-talet finns texter som kan identifieras som älvdalska, såsom bröllopsdikter och delar av Prytz drama om Gustav Vasa. I Älvdalen överlevde för övrigt runorna långt efter resten av landet, ända in på början av 1900-talet.

Att lära sig och att utveckla sitt språk är en mänsklig rättighet och är bland annat stadgat i FN:s konvention om mänskliga rättigheter. Sedan lång tid har det pågått ett arbete för att älvdalska, som talas av ca 2500 personer i Älvdalen i Dalarna och trakten däromkring, ska erkännas som minoritetsspråk och bevaras.

Älvdalska skiljer sig från svenskan på alla språkliga plan, t ex genom egen grammatik, uttalssystem, egna ord och syntax. Skillnaden mellan svenska och älvdalska är större än exempelvis skillnaden mellan svenska och norska. Förutom de språkliga skillnaderna mellan älvdalska och svenska framhävs även språkets funktionalitet i samhället: Älvdalskan används redan idag som språk bland både vuxna och barn, språket används på förskolan, i skolan och på skyltar i affärer. Det skapas musik med texter på älvdalska som bland annat finns på YouTube. Det ges ut både barn- och vuxenböcker och spel på

älvdalska. Det finns såväl ordböcker och grammatik publicerade på och om språket. Älvdalskan är alltså i praktiken redan ett fungerande språk.

Fortbildning i älvdalska ges för lärare och förskolepedagoger. Till läsåret 2023–24 har 170 grundskoleelever anmält sig för att läsa älvdalska utanför skoltid. Till årets undervisning pekar siffrorna mot liknande nivå, med 120 anmälda från F-6, innan anmälningarna från högstadiet ännu är klara. Man startar också ett nytt, treårigt projekt den 1 oktober 2024.

Älvdalska börjar även växa som ett akademiskt ämne. Tre konferenser om älvdalska har hållits hittills, med deltagande av forskare både från Sverige och utlandet. Fyra doktorander arbetar med avhandlingar som berör älvdalska.

Europarådets ministerråds språkliga expertkommitté konstaterar att mycket av den språkliga litteratur som behövs för att skilja en dialekt från ett språk redan finns avseende älvdalska. Språket stöds också formellt och praktiskt av Älvdalens kommun. Allmänna arvsfonden och olika myndigheter och organisationer har anslagit pengar för bevarandet av älvdalska. Expertkommitténs slutsats är att älvdalska uppfyller kriterierna för ett minoritetsspråk. Ministerrådet uppmanade Sverige att behandla älvdalska som språk t.ex. i korrespondensen med dem och dessutom att beställa en oberoende granskning gällande älvdalskans ställning enligt Europarådets konvention samt uppmanar Sveriges regering att inkludera rapportering av älvdalska i kommande periodiska rapport till Ministerrådet enligt den europeiska stadgan för regionala språk och minoritetsspråk.

I riksdagen har älvdalskans status som språk varit uppe för debatt vid åtskilliga tillfällen på senare år, både som enskilda motioner, interpellationer och i ledamöternas frågestund. En illustration av språkets särpräglade natur gavs i en frågestund, då en ledamot inledde sitt anförande med några meningar på älvdalska och av talmannen uppmanades att tala svenska i kammaren.

Under våren 2023 gjorde delar av riksdagens konstitutionsutskott ett studiebesök i Älvdalen för att på ort och ställe inhämta mer kunskap. Vid studiebesöket deltog såväl

språkforskare som kommunal personal och talare av älvdalska. Det var tydligt att det finns en stark vilja att bevara språket. Man gör dock inga anspråk på alla de delar som ingår i lagstiftningen för nationella minoriteter och minoritetsspråk. Däremot önskar man stöd för att exempelvis kunna söka externa medel för att kunna fortsätta bedriva språkundervisning och producera litteratur, sång- och teatertexter och filmer på älvdalska i syfte att vitalisera språket och dess användning.

I den svenska lagstiftningen finns dock inte den möjlighet som den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk ger uttryck för, att fokusera vissa delar och inte alla de åtgärder som garanteras ett erkänt minoritetsspråk, exempelvis att göra det möjligt att genomföra högre utbildning på språket, att genomföra rättegångar med handlingar översatta till minoritetsspråket eller skyldighet för administrativa myndigheter att behärska landsdels- eller minoritetsspråket. Dessa delar är inte de älvdalsktalande intresserade av, då det inte längre finns några som inte är tvåspråkiga och behärskar svenska väl.

I tidigare mandatperioders motionsbehandling har riksdagen i sitt ställningstagande konstaterat att det finns ett stort värde i att älvdalskan bevaras som en del av det svenska kulturarvet och ser positivt på de åtgärder som vidtas på både statlig och kommunal nivå för att göra detta möjligt att föra älvdalska vidare till kommande generationer. Vi anser därför att riksdagen bör ge regeringen tillkänna att vidta nödvändiga åtgärder för att kunna stödja älvdalskan som landsdelsspråk.

Gudrun Brunegård (KD)

Mathias Bengtsson (KD)